

PASS ANDREA
ELTŰNŐ INGEREK

részlet

4. jelenet

Endre: Ki maga?

Furcsa Alak: *(végignézi Endrén)* Nahát, de összeöltöztünk! *(hátrafelé mutat)* Arra van a hálószoza.

Endre: Mit akar itt?

Furcsa Alak: Megnézem a neonokat.

A Furcsa Alak odamegy a lámpához, ami alatt Endre áll, átnyújtja neki a sporttáskát.

Furcsa Alak: Nem csoda, hogy eltéved ebben a félhomályban. *(a villogó neonra)* Nincs pénz kicserélni sajnos. Mondjuk én ezt az egyet nagyon meg tudom ... *(nem jut eszébe a szó)* ... meg tudom... meg tudom... Itt volt a nyelvemen... Pedig olyan egyszerű szó. Nem „elfogadni”, hanem... Segítsen már!

Endre: „Megérteni”?

Furcsa Alak: Köszönöm szépen! *(fellép a székre, hogy elérje a neoncsövet)* Szóval én megértem, hogy nincs erre pénz.

Csettint Endrének, mire kivesz a táskából egy csavarhúzó, odaadja a Furcsa Alaknak.

Gondoljon csak bele! Hány neoncső lehet egy kórházban? Vagy csak egyetlen kórházi ... na már megint. *(keresi a szót)* Hosszú, keskeny... amin most is áll!

Endre: Folyosón?

Furcsa Alak: Folyosón! *(villan a neon)* De hiába cserélem ki a pislákoló csövet.

A villódzás abbamarad.

Furcsa Alak: Egy másik rögtön kialszik.

Anna: Mi az, édesem? Keresel valamit?

Endre: *(lelép a székről)* Nóri felébredt?

Anna: Nem tudom, szólj neki. *(óvatosan)* Ugye nem most akarsz beszélni vele?

Endre: Miről?

Anna: ... Hogy ivott egy kicsit...

Endre hirtelen elindul Nóri szobája felé.

Anna: *(utána megy)* Majd én beszélek vele... Úgy örülök, hogy megint jóban vagytok!

Nóri be.

Nóri: Már kész az ebéd? *(odamegy az asztalhoz)* Van húsleves? *(leül)*

Anna: Apa meg hozott neked kókuszgolyót...

A szülők is odamennek az asztalhoz, leülnek.

Nóri: Mikor kezdődik a meccs?

Apa: Négykor. Eljössz?

Nóri nemet int a fejével.

Apa: Megértem. Csupa hozzám hasonló öregember kerget majd egy focilabdát.

Nóri: Akkor miért akarod, hogy elmenjek?

Apa: Régen szeretted a focit. Meg ki tudja, láthatod-e még futkosni az apádat?

Szünet

Nóri: Ezt most miért mondtad?

Apa: Mit?

Nóri: Hogy ki tudja, látlak-e még futkosni?

Endre: ... Fogalmam sincs miért mondtam.

Szünet

Nóri: Ne haragudj, de muszáj tanulnom. Írnunk kell egy novellát magyarra.

Anna: Miről?

Nóri: Amiről akarunk.

Endre: És te miről írsz?

Szünet

Nóri: *(zavarban)* Egy vadászkutyáról, aki elvesztette a szaglását és totál depressziós lesz tőle.

Endre: *(meglepődve)* Ez nagyon jó! Hogy jutott az eszedbe?

Nóri: Vera mesélte, hogy az apukája nem érez szagokat. Állítólag pszichés.

Anna: Szegény...

Endre: És mi lesz a folytatás?

Nóri: *(szégyenlősen, miközben mesél, nem mer az apjára nézni)* Hát, hogy találkozik egy vadkacsával, akit nem akar levadászni, mert nem érzi a szagát és így nem működik a vadászösztöne. Kiderül, hogy a kacska tudna neki segíteni, mert varázsló, de csak akkor, ha a kutya feláldozza valamelyik másik érzékszervét. Tök sokat dilemmázik, hogy melyiket, de nem akar süket lenni, mert akkor nem hallana egy csomó szép hangot, megvakulni sem akar ugyanezért... kicsit nyálas, meg nem tudom, mi legyen a vége.

Anna: Happyend! Kapja vissza a szaglását, és ne veszítsen el semmit.

Apa: Ennyi? Legalább egye meg a kacsát a végén!

Nóri: Jó ötlet. Köszí.

Endre: Szívesen. És hogy hívják a kutyát?

Nóri: Verdi.

Endre: Verdi?

Nóri: Ühm. Zenész a gazdája.

Endre: Akkor lehetne valami merészebb neve. Mondjuk Sosztakovics.

Nóri: Szerintem nem. Az már erőltetett.

Endre: A Bartók lenne erőltetett.

Anna: Nekem tetszik a Verdi.

Endre: *(belegondol)* Ez egy tök jó ötlet! Egy kutya, aki zeneileg művelt és imádja a komolyzenét, depressziós lesz.

Nóri: Nem pont így képzeltem, de így is jó...

Endre: *(lelkesen)* Persze, hogy jó! És amikor elérkezik a döntés pillanata, hogy melyik érzékszervét veszítse el, felcsendül valami nagyon hatásos komolyzene...

Nóri: Bolero.

Anna: Tényleg, a Bolero!

Endre: *(Annának)* Jó, azért nem egy ekkora klisé, mint a Boleró, *(Nórinak)* de valami hasonló. Egyre több hangszer, brutális dinamikai váltások... Olyan zene kéne, ami folyamatosan modulál!

Nóri: Az mit jelent?

Endre: Amikor hangnemet vált a dallam. *(egyre lelkesebben)* És ahogy modulál a zene, lépről lépésre... *(elakad)* lépről lépésre... lépről lépésre... pattintja fel a lélek titkos ... *(megint nem találja a szót)*

Anna: Ajtajait?

Endre: Reteszeit, hogy derűvel, örömmel töltse fel...

Nóri: A kutya lelkét? *(nevet)*

Endre: De hát ez nagyon jó, hidd el! És mintha ez a jó érzés szét akarná feszíteni, fel akarná emelni a földről, mint egy héliumos lufit...

Nóri: Tök jó, apa, csak az a baj, hogy ez egy házi feladat magyarra.

Endre: Szerintem meg lehet írni. Próbáld meg!

Nóri: Oké...

Esznek.

Endre: Nagyon örülök, hogy rávetted magad a tanulásra.

Anna: Szorgalmas ő... Csak most egy kicsit szerelmes.

Nóri: Ne már anyu!

Anna: Nyugodtan elmondhatod neki.

Szünet

Endre: Ja, hogy ezért nem jössz a meccsre? ... Randid lesz valakivel délután?

Csend

Endre: És? Ki ez az illető? Mit lehet róla tudni?

Nóri: Hogy lehet ilyet kérdezni?

Endre: Bocsánat. Nem kérdezek semmit.

Anna finoman jelez Nórinak, hogy beszélgesse az apjával.

Nóri: Jó. CJ-nek hívjak, tizenennyolc éves, van egy öccse meg egy zenekara.

Endre: Tizenennyolc éves?

Nóri: Tizenennyolc éves!

Anna: *(gyorsan tereli a témát)* És milyen zenét játszik a CJ?

Nóri: Rapet.

Endre hallgat.

Nóri: Baj? Hallottál már igazi rapet?

Endre: Láttam is. Szerencsétlen hülye gyerekek kocsik tetején puskákkal hadonásznak és minden második szavuk ki van sípolva.

Anna: CJ dalai biztosan nem ilyenek.

Endre: *(Nóritól)* Tényleg, miről szólnak?

Nóri: Sok mindenről.

Endre: Például?

Nóri: *(dacosan)* Hogy vannak álmai, amiket el akar érni és hogy szeretne kitörni a gettóból.

Anna: Miért? Hol lakik a CJ?

Nóri: A Bán Aladár lakótelepen.

Endre folytatja az evést.

Nóri: Nem cigányok, ha ettől paráznál. Csak szegények.

Csend, Endre nem reagál.

Nóri: Most mi van? Az előbb a négerek, most meg a cigányok... Azt hittem, hogy te ilyen hiper über szabadelvű vagy...

Anna: Jól hitted, apukád nagyon nyitott, ezért is érdeklődik...

Endre: Mi a zenekar neve?

Csend

Endre: Nincs neve?

Nóri: Warning' shotz.

Anna: Az mit jelent?

Nóri: Figyelmeztető lövések.

Endre: És mire figyelmeztet?

Nóri: Semmire.

Endre: Akkor, hogy jött ez a név?

Nóri nem felel.

Endre: Csak volt valami oka. Jól hangzik? Így próbál azonosulni a gengszterekkel?
Így akar kitörni a gettóból?

Nóri: Mert a „Glóbusz” az sokkal jobb név, igaz?

Endre: Igen.

Nóri: Nagyon tévedsz.

Endre: Ezt gondolod?

Nóri: Igen.

Endre: Nem mész sehova délután.

Nóri: Mi van?

Endre: Majd, ha javítottál a jegyeiden. Nem csak ezzel a trottyos gatyával kell kitűnni.

Anna: Endre...

Endre: Megengedtem neki, nem? Valamit én is kaphatnék cserébe! Mondjuk, ha néha beszélgetne velem normálisan.

Nóri: Most beszélgettünk!

Endre: És nem csak részegen!

Nóri: Nem is vagyok részeg! *(elindul kifelé)*

Endre: Itt maradsz!

Nóri: Dehogy maradok!

Endre utána megy, elkapja Nóri karját.

Endre: Azt mondtam, hogy itt maradsz, és megeszed az ebédet!

Nóri: Már végeztem. A kókuszgolyót meg edd meg te!

Anna: Hagyjátok már abba!

Endre: Leülsz és nem mész sehova délután!

Nóri: Baszódj meg!

Endre felpofozza Nórit, mire Nóri visszaüt. Csend.

Endre: Te visszaütöttél?

Nóri: Utállak! Gyűlöllek! Megfulladok tőled! *(üvölti)* Nem kapok már levegőt tőled!

Nóri kirohan, ekkor érkezik Vera. Csend.